

Jerzy Krzywaźnia

**W hołdzie
żołnierzom**

**Wojny Obronnej 1939
z Kuźnicy Grabowskiej**

Rojów 2024

Jerzy Krzywaźnia

**W hołdzie
żołnierzom**

**Wojny Obronnej 1939
z Kuźnicy Grabowskiej**

Rojów 2024

Grafika na okładce: tablica na pomniku bohaterów bitwy o Monte Cassino i wojny obronnej 1939
w Kuźnicy Grabowskiej (stan na 2009)

Cel i źródła publikacji

Niniejsza publikacja ma na celu opracowanie biogramów żołnierzy wojny obronnej 1939 pochodzących z Kuźnicy Grabowskiej¹. Jest kontynuacją opracowania dotyczącego upamiętnienia żołnierzy, bohaterów bitwy o Monte Cassino pochodzących z tej miejscowości².

Pamięć o żołnierzach z Kuźnicy Grabowskiej, którzy brali udział w wojnie obronnej 1939 roku, została uhonorowana przez stowarzyszenie Ruch Samorządowy im. prof. Mariana Falskiego, pod przewodnictwem prezesa Michała Krzaka. Obecnie Kuźnica Grabowska jest częścią gminy Kraszewice w powiecie ostrzeszowskim, województwie wielkopolskim, a przed II wojną światową należała do gminy Kuźnica Grabowska z siedzibą w Czajkowie, w powiecie wieluńskim, województwie łódzkim.

W 2009 roku, po konsultacjach ze społecznością, zarząd stowarzyszenia postanowił zastąpić pomnik upamiętniający XXV-lecie PRL obeliskiem ku czci żołnierzy II Korpusu Polskiego, walczących o Monte Cassino od 11 do 19 maja 1944 roku oraz uczestników wojny obronnej z 1939 roku. Aby zdobyć fundusze na projekt, stowarzyszenie wzięło udział w konkursie Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w Warszawie, otrzymując wcześniej, 14 kwietnia 2009 roku, pozytywną ocenę od Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa.

Podjęto inne działania formalne. Stowarzyszenie Ruch Samorządowy im. prof. Mariana Falskiego w Kuźnicy Grabowskiej wystosowało 23 stycznia 2009 roku pismo do Rady Gminy Kraszewice z prośbą o poparcie inicjatywy. Rada Gminy wyraziła swoje wsparcie dla projektu renowacji pomnika³. Akt erekcyjny pomnika został wmurowany 18 maja 2009 roku⁴.

Biogramy zostały opracowane na podstawie materiałów źródłowych zgromadzonych przez prezesa Stowarzyszenia Ruch Samorządowy im. prof. Mariana Falskiego w Kuźnicy Grabowskiej p. Michała Krzaka na potrzeby wystawy okolicznościowej oraz odsłonięcia pomnika w 2009 roku, które następnie opublikowałem na moim blogu historycznym. Informacje o danych osobowych pozyskałem ze strony genealoga p. Wojciecha Gracza⁵.

Motywacją do tej publikacji była 85. rocznica wybuchu II wojny światowej i 15. rocznica odsłonięcia pomnika.

¹ Kuźnica Grabowska – wieś w Polsce położona w województwie wielkopolskim, w powiecie ostrzeszowskim, w gminie Kraszewice. Przez miejscowość przepływa rzeka Łużyca, dopływ Prosny.

² Krzywaźnia J., Upamiętnienie bohaterów bitwy o Monte Cassino z Kuźnicy Grabowskiej, Rojów 2024 [Upamiętnienie bohaterów bitwy o Monte Cassino z Kuźnicy Grabowskiej - Wielkopolska Biblioteka Cyfrowa](#) (dostęp na 14 listopada 2024)

³ Protokół nr XXVII/2009 z sesji Rady Gminy Kraszewice odbytej 20 kwietnia 2009 r. w sali sesyjnej Urzędu Gminy w Kraszewicach

⁴ Informacja na podstawie materiałów źródłowych prezesa Stowarzyszenia Ruch Samorządowy im. prof. Mariana Falskiego w Kuźnicy Grabowskiej

⁵ [Nasi krewni | Teraz jesteśmy my, a kto był przed nami? – strona rodzinna – drzewo genealogiczne \(wojciechgracz.pl\)](#)

Podporucznik Jan Korzyński (1915-2004)

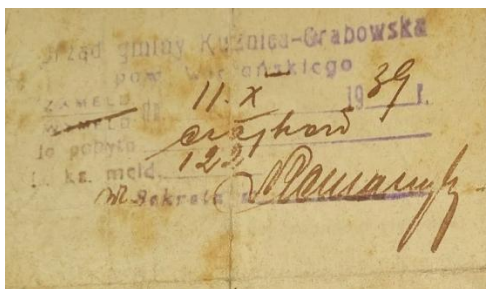

Jan Korzyński urodził się 10 maja 1915 w Czajkowie jako syn Feliksa i Bronisławy Kasperskiej. Ukończył 7-klasową szkołę w Czajkowie. 12 czerwca 1941 zawarł ślub z Władysławą Brygidą Betka. Z tego związku narodziło się troje dzieci⁶.

Brał udział w wojnie obronnej 1939 (m.in. w bitwie o Warszawę), gdzie dostał się do niewoli.

⁶ [Jan Korzyński 1915-2004 – Nasi krewni \(wojciechgracz.pl\)](http://JanKorzyński1915-2004-NasiKrewni(wojciechgracz.pl))

Przebywał w obozie jenieckim VIII Armii Niemieckiej w Skierniewicach 28.09.1939 - 10.10.1939. Następnie był pracownikiem przymusowym cegielni w Budach k/Ostrzeszowa "Zeigelei Budy" 09.1942 - 17.01.1945.

Przebieg służby wojskowej wg książeczki wojskowej⁷:

- 1936 - R.K.U. Wieluń kat. „A” (wzrost 1968)
- 21 marca 1938 – wcielenie do 79. pp.
- 1 września 1939 – udział w wojnie obronnej, obrona Warszawy
- 10 października 1939 – powrót do domu
- 17 grudnia 1949 – przeniesiony do rezerwy rozkazem Min. Obr. Nar. Nr 184 z dnia 7 grudnia 1948

Mianowany do stopnia podporucznika 2 stycznia 2001 przez Prezydenta RP

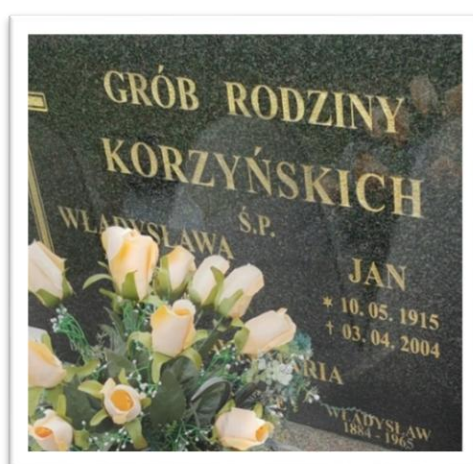
⁷ Książeczka wojskowa nr 0472448 wydana przez R.K.U. w Wieluniu 17 grudnia 1949

Odznaczony został m.in.:

- ✓ Medalem za Warszawę 1939-1945⁸
- ✓ Medalem za udział w wojnie obronnej 1939⁹
- ✓ Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945¹⁰

Jan Korzyński zmarł 3 kwietnia 2004 i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Kraszewicach¹¹.

⁸ Legitymacja nr 1723-75-57 z dnia 3 grudnia 1975 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

⁹ Legitymacja nr 601-83-46 MW z dn. 24.08.1983

¹⁰ Legitymacja nr 120-73-87 z dnia 15 czerwca 1973 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

¹¹ [Jan Korzyński 1915-2004 – Nasi krewni \(wojciechgracz.pl\)](http://www.nasi.krewni.wojciechgracz.pl)

Podporucznik Józef Krzak (1914-2001)

Józef Krzak urodził się 29 marca 1914 r. jako syn Marcina i Stanisławy z Chruszczewskich w Kraszewicach. Miał siostrę Mariannę (1906-1980)¹².

Przebieg służby wojskowej na podstawie kserokopii książeczki wojskowej:

- 1935 – pobór R. K.U. Wieluń kat „A”
- 16 marca 1936 – wcielony do 74 pułku piechoty, ukończył szkołę podoficerską z awansem do stopnia kaprała
- 20 września 1937- przeniesiony do rezerwy
- 16 sierpnia 1939 – zmobilizowany, brał udział w wojnie z Niemcami, obrona Warszawy
- 28 września 1939 – powrót do domu

Wojenne losy kaprała Krzaka zostały spisane w 1998 roku¹³. Po ukończeniu małej matury w Kaliszu, w 1931 roku rozpoczął praktykę w Kuźnicy Grabowskiej, z którą pozostał związany do dzisiaj. Służbę wojskową odbywał w latach 1936-37 w elitarnym 74 górnośląskim pułku piechoty w Lublińcu, gdzie awansował na stopień kaprała. Po służbie wrócił do Kuźnicy i zaczął pracować w lasach należących do majątku Lubżyńskiej i Oksnera. Jako leśniczy miał dużo obowiązków, ponieważ lasy te miały ponad dwa i pół tysiąca hektarów. W obliczu nadchodzącej wojny, w sierpniu 1939 roku, kapral Krzak został powołany do 31 pułku Strzelców Kaniowskich w Sieradzu. Tak wspominał tamten czas:

¹² [Marcin Krzak + Stanisława Chruszczewska Chruściewska – Nasi krewni \(wojciechgracz.pl\)](http://wojciechgracz.pl)

¹³ Pietrzak J. Wojenne losy kaprała Krzaka, Tygodnik Sieradzki ECHO 24.04. 1996, s 1 i 5

Zostałem przydzielony - wspomina Józef Krzak - do 6 kompanii, której dowódcą był Alfred Smolczyński, zawodowy oficer pochodzący z Kalisza. 1 września, kiedy było słychać już odgłosy dział najpierw wysłuchaliśmy radiowego przemówienia Prezydenta skierowanego do nas, żołnierzy. Najbardziej utkwily mi w pamięci jego słowa: "Żołnierze brońcie Ojczyzny, strzelajcie celnie". Potem znaleźliśmy się we Wróblewie, gdzie już czekał na nas kapelan pułku ksiądz Mróz, który o ile mnie pamięć nie myli pochodził z Ostrowa i był w randze majora. Ksiądz kapelan wyśpowiadał symbolicznie tylko jednego żołnierza, a reszcie nam odpuścił grzechy. Od razu po spowiedzi przystąpiliśmy do kopania rowów przeciwczołgowych. Potem kompania kaprała Krzaka pomaszerowała pod Wojków. 3 września mieli już pierwszy bezpośredni kontakt z nieprzyjacielem. 4 września 1939 roku II batalion 31 pSK, w ramach którego walczyła 6 kompania, dowodzony przez majora Antoniego Zwolińskiego dostał rozkaz przejścia na prawy brzeg Warty. Po przejściu mostu w Biskupicach II batalion poniósł duże straty od ognia artylerii niemieckiej oraz broni maszynowej z Mnichowa, gdzie Niemcom udało się utworzyć przyczółek. Tutaj, w nocy z 4 na 5 września Józef Krzak przeżył gorące chwile, o których wspomina: "Gdy tylko ruszyliśmy do ataku na Niemców, to od pierwszych chwil padały trupy. Szliśmy przez zaorane pole. Ziemia tam była dobra i widać było jak rozkłada się ostrzał i jak pociski rozbryzgują pacyny ziemi. Poruszaliśmy się skokami naprzód, co trochę okopując się. Gdy podeszliśmy bliżej niemieckich okopów padł rozkaz: "Podać po linii bagnety na broń". Krzyknąłem do swoich żołnierzy: "Na bagnety!". Wszyscy wstają i hura! Jednocześnie cały czas strzelaliśmy, gdy doszliśmy do wału, Niemców już nie było. Utkwiło mi w pamięci jeszcze to, że wszędzie wokół nas było dużo poranionego i zabitego bydła. Krew ludzka mieszała się ze zwierzęcą. W tym czasie, kiedy my atakowaliśmy Niemcy zapalili artylerią cały Dzigorzew, że aż zrobiło się widno od tego ognia. Tak przeżyliśmy całą noc. Rano dowódca Smolczyński otrzymał telefon, że jesteśmy okrążeni i mamy się wszyscy pojedynczo wycofywać do Warszawy, do koszar 36 pułku. Przedostawszy się do Warszawy kaprał Krzak został zapisany do 144 pp, z którym poprzez Garwolin miał się udać do obrony Kresów Wschodnich. W Garwolinie przeżył jeszcze potworny nalot niemieckiego lotnictwa. 17 września 1939 roku Józef Krzak był już w okolicach Włodzimierza Wołyńskiego. Tego dnia będąc w pomieszczeniu, gdzie znajdowało się radio usłyszałem: "Dziś o godzinie trzeciej rano armia sowiecka przekroczyła naszą granicę". Wybiegłem z budynku i przekazałem tę informację żołnierzom. Dowodzący nami oficer krzyknął na mnie wtedy: "Czy wy wiecie co wy mówicie, za to grozi sąd polowy!". Na drugi dzień sowieci byli już we Włodzimierzu, byliśmy okrążeni. Przyszedł do nas oficer sowiecki mówiący po polsku i powiedział, że już nie jesteśmy żołnierzami, nie podlegamy pod

wojsko i jesteśmy uwięzieni. Rosjanie kazali wynieść stoły, na których oficerowie mają złożyć broń, a nasza ma być poustawiana w kozły. W pobliżu miejsca, w którym się wtedy znajdowaliśmy był duży staw. Jak padł rozkaz o składaniu broni to wielu żołnierzy wyrzuciło karabiny do tego stawu, ja też. Po rozbrojeniu, przez kilka dni pod eskortą "bojców" maszerowaliśmy bez jedzenia i picia. Następnie załadowali nas do wagonów towarowych bez zadaszenia. Już wtedy zaświtała mi myśl, że trzeba uciekać. Jak tylko pociąg ruszył, to wyskoczyliśmy z podchorążym Stefanem Zychem i Wacikiem Nowojewskim z Kraszkowic. Władka zatrzymali jednak Rosjanie. Za sprzedany zegarek kupiłem sobie cywilne ubranie i w drogę do domu. Wracając do domu zatrzymało nas NKWD, patrzyli na nasze ręce. Jeden z nich pyta czy mamy medaliki. Ja miałem, a on na to: "No i co ci to dało, przegraliście wojnę".

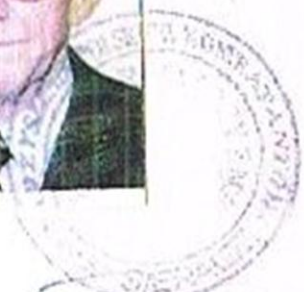
Głównie pieszo, nocą, kapral Józef Krzak wrócił do Kuźnicy w październiku 1939 roku. Przez całą wojnę pracował jako leśniczy. Po niemieckiej okupacji, w pierwszych latach, był kierownikiem tartaku w Kuźnicy Grabowskiej, należącego do Zarządu Okręgu Lasów Państwowych w Łodzi. Od 1 października 1948 roku kontynuował pracę jako leśniczy w tej miejscowości. Na emeryturę przeszedł w 1979 roku. Nigdy nie dołączył do partii, mimo wielokrotnego nakłaniania. Mimo bezbłędnej, długiej służby, nie otrzymał żadnych odznaczeń. W 1980 roku założył "Solidarność" w Kuźnicy Grabowskiej. Medal "Za udział w wojnie obronnej 1939 r." otrzymał w 1989 roku. Obecnie największą radość sprawia mu wolna i niepodległa Polska. "Czekałem na nią tyle lat i w końcu się doczekałem" - skomentował Józef Krzak.

Józef Krzak należał do Światowego Związku Armii Krajowej¹⁴

¹⁴ Legitymacja nr 061021/2402 wystawiona 15 kwietnia 1997 podpisana przez Prezesa Zarządu Okręgu. Podaje ostatni stopień w AK: plutonowy/ sierżant zarządzeniem MSW z 10 listopada 1990

Był członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia Polskich Kombatantów w Kraju (koło Działoszyn, oddział Wieluń). Posiadał uprawnienia kombatanckie¹⁵.

LEGITYMACJA NR. 5/50 No Leg	
	
	
PODPIS CZŁONKA Signature of Member	
STOWARZYSZENIE POLSKICH KOMBATANTÓW w KRAJU Polish Combatants' Association in Country	
NAZWISKO Surname	KRZAK
IMIĘ Christian Name	JÓZEF
PSEUDONIM Pen-Name	OLSZYNA
DATA URODZENIA Date of Birth	29.03.1914
JEST CZŁONKIEM ..zwyczajnym Is a Member	
KOŁA SPK Nr. 1..DZIAŁOSZYN... The Section PCA	
ODDZIAŁ Branch	SIERADZ
SEKRETARZ Sekretary	PREZES Oddziału SPK w Sieradzu PREZES Oddziału SPK w Sieradzu PREZES Oddziału SPK w Sieradzu

Odznaczony:

- ✓ Odznaką Pamiątkową 74 Górnśląskiego Pułku Piechoty¹⁶
- ✓ Medalem za udział w Wojnie Obronnej 1939
- ✓ Krzyżem Armii Krajowej¹⁷
- ✓ Odznaką Weterana Walk o Niepodległość¹⁸
- ✓ Odznakę Pamiątkową Akcji Burza¹⁹

¹⁵ Legitymacja nr 0472720 wydana przez ZBoWiD w Kaliszu - 2 września 1982

¹⁶ Legitymacja nr 2366 z dnia 8 sierpnia 1937 wydana w Lublińcu i podpisana przez dowódcę 74 Górnśląskiego Pułku Piechoty

¹⁷ Legitymacja nr 5-98-46 z dnia 27 października 1998 podpisana przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Aleksandra Kwaśniewskiego

¹⁸ Legitymacja z dnia 11 listopada 1995 wystawiona przez Kierownika Urzędu do Spraw kombatantów i Osób Represjonowanych

¹⁹ Odznaka przyznana przez Komitet Organizacyjny 50-lecia Powstania Warszawskiego i Akcji Burza pod protektoratem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

W okresie powojennym Józef Krzak pracował jako leśniczy w Nadleśnictwie Przedborów.

Józef Krzak zmarł 1 kwietnia 2001 i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Kraszewicach²⁰.

Na podstawie art. 3 ust. 11 z dnia 22 listopada 2018 o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz. U. z 2018 poz.2529) mogiła Józefa Krzaka- uczestnika wojny obronnej 1939, żołnierza Armii Krajowej ps. „Olszyna” położona na cmentarzu parafialnym w Kraszewicach, została wpisana do ewidencji grobów weteranów o wolność i niepodległość Polski pod numerem ewidencyjnym 9354²¹

²⁰ [Cmentarz parafialny Kraszewice \(parafialnycmentarz.pl\)](http://Cmentarz.parafialny.Kraszewice.parafialnycmentarz.pl)

²¹ Zawiadomienie Prezesa IPN Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu z dnia 23.10.2024 sygn. BUWII -904-1409 (3) /24/PK

Kapral Jan Skiba (1913 -1991)²²

Syn Marcina i Marii Skiba (z domu Manasterska). Urodził się 6 lipca 1913 w Łankach Małych (pow. Bóbrka). Ukończył Szkołę Powszechną 7-klasową w Bóbrce. W latach 1928-1932 uczęszczał do szkoły zawodowej we Lwowie i uzyskał zawód ślusarz-mechanik.

W 1934 roku został powołany przez wojskową komisję lekarską w Wieluniu, gdzie otrzymał kategorię wojskową „a”. Od 10 lutego 1935 roku służył, jako nastawniczy kanonier, odbył kurs kierowców samochodowych w 1p.ap.L i służył 3 miesiące, jako kierowca samochodowy. Od 30 sierpnia 1935 roku uczęszczał do Szkoły Podoficerskiej 1.p.ap.L., - kanonier. 27 lutego 1936 roku otrzymał awans do stopnia bombardiera. Pełnił stanowisko kierowcy samochodowego – instruktor w 1p.ap.L i otrzymał awans na stopień kaprała. Odbywał służbę nadterminową w 6d.ap.L. 17 października 1937 roku zwolniony na własne żądanie do rezerwy.

²² Biogram na podstawie opracowania wnuka Przemysława Sobczaka

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

Seria D
0472512

KSIĄŻECZKA WOJSKOWA

Skiba
(Nazwisko)

Jan
(Imię)

Marcin
(Imię ojca)

Wydana przez: *R.K.U. Wielun*
(Nazwa RKU lub Jednostki Wojsk.)

[Signature]
(Stanowisko i stopień wojskowy)

Wielun, dn. *12 X* 19*49* r.

Odebranie pieczęci

Jan S. Skiba
Własnoręczny podpis posiadacza książeczki

Skiba Jan S. Marcina
Nazwisko, imię i imię ojca

[Signature]
Wiarygodność podpisu stwierdzam

Przechowaj przepisów i chroń książeczkę wojskową.

I. EWIDENCJA WOJSKOWA

1. Data urodzenia	<i>6 lipca 1913</i>
2. Kategoria wojskowa	<i>pienusza</i>
3. Rodzaj broni	<i>wojaka samochodowe</i>
4. Podof. szereg.	<i>podoficer</i>
5. Nr. specjałn. wojskowej	<i>30</i>
6. Nazwa spec. wojskowej	<i>Kierowcy samochodowi</i>
7. Funkcja wojskowa	<i>Kierowca samochodowy</i>
8. Stopień wojskowy	<i>Rapral</i>

III. PRZEBIEG POBORU

Data poboru, przez którą R. K. U. i orzeczenie Komisji Lekarskiej.
G. R. U. Kielin 1934 r. Kcl. "A"

Do jakiej Jednostki skierowany.

R y s o p i s							
Wzrost cm.	Obwód klatki piersi, cm.	Obwód głowy cm.	Maska gazowa			Wielkość obuwia	
			wielka	średn.	mala		
164	98	94					

6

IV. PRZEBIEG SŁUŻBY WOJSKOWEJ

Data rozpoczęcia służby, jednostka wojskowa, zajmowane funkcje i data ukończenia służby.

10. II. 35 1 Bat. nastrawieny Kanonier
Kurs Kierowców samochodowych
1 p. a p. l. 3 miesiecz kierowca
samochodowy. 30. V. 35 szkoła
podoficerska 1 p. a p. l. Kanonier.
27. II. 36 awans do stopnia bomb.
wziern kierowca - samochodowy
instruktor 1 p. a p. l. awans do stopnia
kaprła służby nadterminowa
6 d. a p. l. 17. X. 38 ewoluowany na
własne izdanie do rezerwy.

7

W 1937 roku na podstawie świadectwa ukończenia szkoły złożył egzamin czeladniczy w rzemiośle ślusarskim przy Izbie Rzemieślniczej we Lwowie.

**IZBA RZEMIEŚLNICZA
WE LWOWIE**

Nr. 881

podpis właściciela książki

St. Swoni dnia *29. XII* 19*37* roku

Książkę czeladniczą Nr. *881* otrzymuje

P. *Stanisław Jan*

urodzony dnia *6. IV. 1913* r.

w *Stanisław Jan*

czeladnik *ślusarski*
(rodzaj rzemiosła)

na podstawie świadectwa złożenia egzaminu czeladniczego w rzemiośle *ślusarskim*
(określenie rodzaju rzemiosła lub grupy rzemiosła)

przy *Izbie Rzemieślniczej*
(Izbie Rzemieślniczej, lub Szkole Rzemieśln.-Przemysł.)

w *Lwowie*

z dn. *29. grudnia* 19*37* r.

Izba Rzemieślnicza we Lwowie

DYREKTOR:
Stanisław Jan

PREZES:
Stanisław Jan

W tym samym roku wstąpił do Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych R.P.

**ZWIĄZEK ZAWODOWY
PRACOWNIKÓW SPÓŁDZIELCZYCH R. P.**

Oddział Sieradz

Legitymacja N° 1961141

Własnoręcznie podpis właściciela legitymacji
E-01697

Nazwisko Śliwa
Imię Jan
Miejsce i rok urodzenia Lanki Małe
p. Bobrka 1913
Zawód mechanik
Data wstąpienia po raz pierwszy
do Związku 1937
Data wstąpienia do obecnego Związku
30.7.49
Wielkość Oddziału 24 dnia 24.10.49
Sekretarz [signature] Przewodniczący [signature]
M. P.

II. EWIDENCJA OGÓLNA

Miejsce urodzenia	Województwo	<u>Łódź</u>
	Powiat	<u>Bobrka</u>
	Gmina	<u>Lanki Małe</u>
9.	Miejscowość	<u>Lanki Małe</u>
10.	Zawód	<u>Kierownik - samochodowy</u> (robotnik, rolnik, rzemieślnik, urzędnik itp.)
11.	Specjalność w zawodzie	<u>mechanik spawacz</u> <u>palace</u>
12.	Narodowość	<u>poliska</u>
13.	Język macierzysty	<u>polski</u>
14.	Znajomość języków obcych	

4

Wykształcenie cywilne	Piśmienny — analfabeta (właściwie podkreślić)
	Szkoła Powszechna w <u>Bobrka</u>
	Ilość klas <u>4 kl</u>
	Szkoły średnie
	Licea
15	Uczelnie wyższe

5

W 1938 roku ukończył kurs spawania i cięcia metali urządzony przez Instytut Przemysłowy dla Małopolski Wschodniej we Lwowie. Podjął pracę w warsztatach głównych PKP we Lwowie.

Rodzaj ubezpieczenia i jego zmiany		
Data początku ubezpieczenia	Rodzaj ubezpieczenia	Data wygaśnięcia i pieczęć Ubezpieczalni Społecznej
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		
19		

Uwaga! Każdy ubezpieczony powinien we własnym interesie dbać o całość legitymacji, zapoznać się z przepisami o posługiwaniu się nią (str. 82-84) i ściśle stosować się do tych przepisów przy ubieganiu się o świadczenia.

— 2 —

Legitymacja ubezpieczeniowa

Nr. **8881618**

P. **Stuba**

urodzony w **Lwów, Polak, bez Roboty**

dnia **1913** r.

Wydano dnia **22 stycznia** 19**38** r.

Ubezpieczalnia Społeczna we Lwowie

Wiceprezident **W. Koroluk**

— 3 —

Od 10 marca 1939 roku spędził 6-tygodni na ćwiczeniach rezerwy w 6.d.ap.L, jako kapral kierowca samochodowy. 2 sierpnia 1939 roku został powołany do 6.dp.L we Lwowie do działań wojennych, jako kierowca samochodowy. Działania wojenne prowadził w okolicach Radomia, Skarżysko-Kamiennej, i Iłży. 2 października 1939. schwytany w lasach w okolicach Ostrowca Świętokrzyskiego i zabrany do niewoli niemieckiej w obozie 13A w Norymberdze.

10.03.39. 6 dp.L. Kapral
Kierowca samochodowy 2.8.39
powołany do 6 dp.L. Kapral Kierowca
samochodowy działania wojenne
2.8.39 zabrany do niewoli niemieckiej
13.10.39 "10.10.41 uwolniony
z niewoli niemieckiej do domu.

Przeniesiony do rezerwy
dn. 12 / 84
Min. Obr. 184 7XU48

8 9

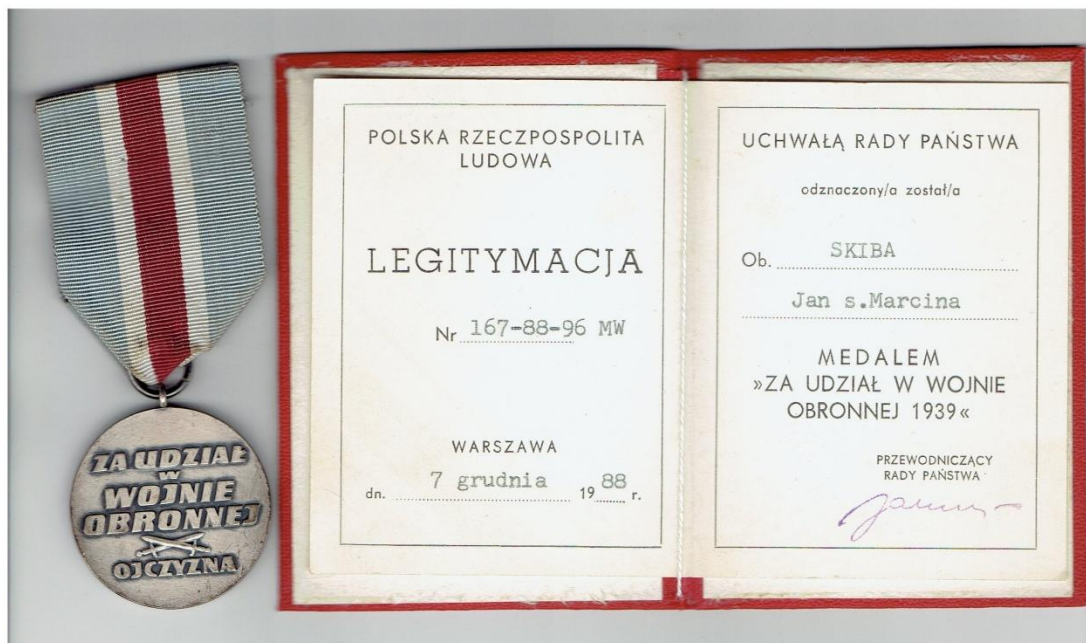
10 marca 1941 roku uciekł do Lwowa, gdzie po krótkim czasie został schwytany przez Gestapo i więziony na ul. Łąckiego. Następnie więziony w areszcie śledczym na ul. Montelupich w Krakowie, gdzie zachorował na tyfus.

W lipcu 1942 roku z uwagi na zawód mechanika został przydzielony do pracy w zakładzie samochodowym we Wrocławiu na Schwerinstrasse 10 (dziś ulica Skwierzyńska) i tam został do końca wojny.

Pracując na wyjazdach poznał swoją późniejszą żonę Jadwigę Klimek, która znajdowała się na przymusowych pracach u niemieckiego rolnika w Trzebnicy. Po wojnie wrócili w rodzinne strony Jadwigi - do Czajkowa. Zatrudnił się w młynie w Kuźnicy Grabowskiej, gdzie otrzymał mieszkanie i osiedlił się na stałe.

Ze służby wojskowej został zwolniony 17 grudnia 1949 roku.²³ 7 grudnia 1988 został odznaczony: *Medalem za udział w wojnie obronnej 1939*.²⁴

Zmarł 2 maja 1991. Pochowany na cmentarzu parafialnym Czajkowie.²⁵

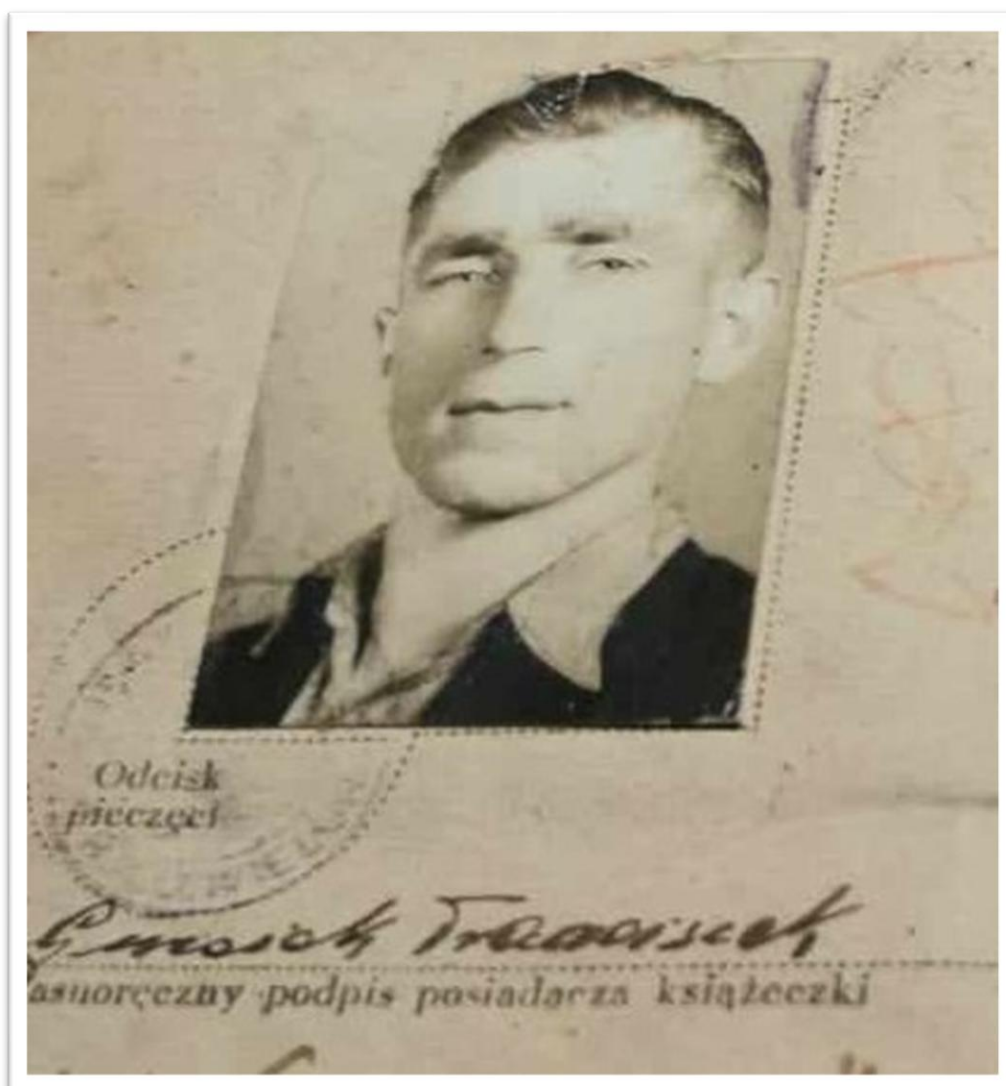

²³ Książeczka wojskowa nr 0472512 wystawiona w Wieluniu 17 grudnia 1949

²⁴ Legitymacja 167-88-96 MW z 7 grudnia 1988 wydana przez Przewodniczącego Rady Państwa

²⁵ [Jadwiga Skiba, Jan Skiba, Jasiu Skiba. Cmentarz parafii św. Stanisława Biskupa w Czajkowie - eCmentarze](#)

Starszy szeregowy Franciszek Grzesiek (1912-1994)

Franciszek Grzesiek urodził się 8 września 1912 w Głuszynie jako syn Józefa i Władysławy Doruch. 27 marca 1948 zawarł związek małżeński z Martą Małecką. Mieli syna Kazimierza (zm.1995). W 1931 ukończył gimnazjum w Kaliszu.

Przebieg służby wojskowej na podstawie książeczki wojskowej²⁶:

- 1933 - pobór do wojska R.K.U. Wieluń kat. „A”
- 4 marca 1934 – wcielony do 29 pp. 8 kompanii strzeleckiej
- 16 marca 1935 – ukończył szkołę podoficerską 79 pułku piechoty w stopniu starszego strzelca – instruktor

²⁶ Książeczka wojskowa nr 0172151 wystawiona przez R.K.U Wieluń 17 grudnia 1949

- 17 września 1935 – przeniesiony do rezerwy
- 1 września 1939 – zmobilizowany do 37 pułku piechoty, 4 kompanii strzeleckiej, udział w wojnie, obrona Warszawy

Odznaczony:

- ✓ Medalem za udział w wojnie obronnej 1939²⁷
- ✓ Medalem za Warszawę 1939-1945²⁸
- ✓ Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945²⁹
- ✓ Złotym Krzyżem Zasługi (za dwudziestoletnią nienaganną pracę pedagogiczną)³⁰

²⁷ Legitymacja nr 601-83-26 MW z dnia 24 sierpnia 1983 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

²⁸ Legitymacja nr 1448-75-51 z dnia 24 września 1975 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

²⁹ Legitymacja nr 120-73-43 z dnia 15 czerwca 1973 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

³⁰ Legitymacja nr 433-74-40 z dnia 27 czerwca 1974 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

Był wieloletnim nauczycielem Szkoły Podstawowej w Kuźnicy Grabowskiej.

Franciszek Grzesiek (pierwszy z prawej)

Franciszek Grzesiek (na obu zdjęciach szkolnych pierwszy z lewej)

Na podstawie art. 3 ust. 11 z dnia 22 listopada 2018 o grobach weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (Dz. U. z 2018 poz.2529) mogła Franciszka Grzeńska - uczestnika wojny

obronnej 1939, położona na cmentarzu parafialnym w Kraszewicach, została wpisana do ewidencji grobów weteranów o wolność i niepodległość Polski pod numerem ewidencyjnym 9525³¹.

Franciszek Grzesiek zmarł 30 sierpnia 1994 w Kuźnicy Grabowskiej. Pochowany został na cmentarzu w Kraszewicach³².

³¹ Zawiadomienie Prezesa IPN Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu z dnia 20.11.2024 sygn. BUWII -904-2481 (4) /24/AW

³² [Franciszek Grzesiek 1912–1994 – Nasi krewni \(wojciechgracz.pl\)](http://wojciechgracz.pl)

Starszy szeregowy Józef Kwiatkowski (1911-1970)

Józef Kwiatkowski urodził się 14 marca 1911 w Żeliszawie (gmina Błaszki jako syn Stanisława i matki z domu Rosiak. 23 lutego 1936 w Kraszewicach zawarł związek małżeński z Marią Weroniką Kozłowską³³.

Brał udział w wojnie obronnej 1939 r. W dniu 9 września 1939 został wzięty do niewoli niemieckiej i przebywał w obozach jenieckich: Stalag VIII A Gorlitz, Stalag VI A – Hemer. W dniu 10 grudnia 1942 został przeniesiony do Stalagu VI D – Dortmund. Stopień wojskowy: szeregowiec, przydział wojskowy: 74 pp. Numer jeniecki: 8414/VIIIA³⁴.

Zmarł w 1970. Pochowany na cmentarzu parafialnym w Kraszewicach³⁵

³³ [Józef Kwiatkowski 1911-1970 – Nasi krewni \(wojciechgracz.pl\)](http://wojciechgracz.pl)

³⁴ Zaświadczenie Centralnego Muzeum Jeńców Wojennych w Łąbinowicach-Opolu z dnia 19.07.2002

³⁵ [Cmentarz parafialny Kraszewice](#)

Starszy szeregowy Leon Rzepecki (1914-1991)

I. EWIDENCJA WOJSKOWA	
1. Data urodzenia	3 października 1914
2. Kategoria wojskowa	piechota
3. Rodzaj broni	karabin
4. Podof. szereg.	bombardier
5. Nr. specjał. wojskowej	8 135
6. Nazwa spec. wojskowej	Obługa dział. mato-katib. 80 mm.
7. Funkcja wojskowa	celowniczy
8. Stopień wojskowy	bombardier

Przebieg służby wojskowej wg książeczki wojskowej³⁷:

- 1935 - pobór R.K.U. Wieluń kat. „A”
- 25 marca 1938 – wcielony do 86 pułku piechoty, kompanii przeciwpancernej, celowniczy
- 11 sierpnia 1939 – awans do stopnia st. strzelca
- 1 września 1939 – działania wojenne w wojnie obronnej
- 16 września 1939 – niewola niemiecka Stalag 8a
- 1 maja 1947 (?) – oswobodzony przez wojska amerykańskie, powrót do domu
- 18 stycznia 1951 – przeniesiony do rezerwy

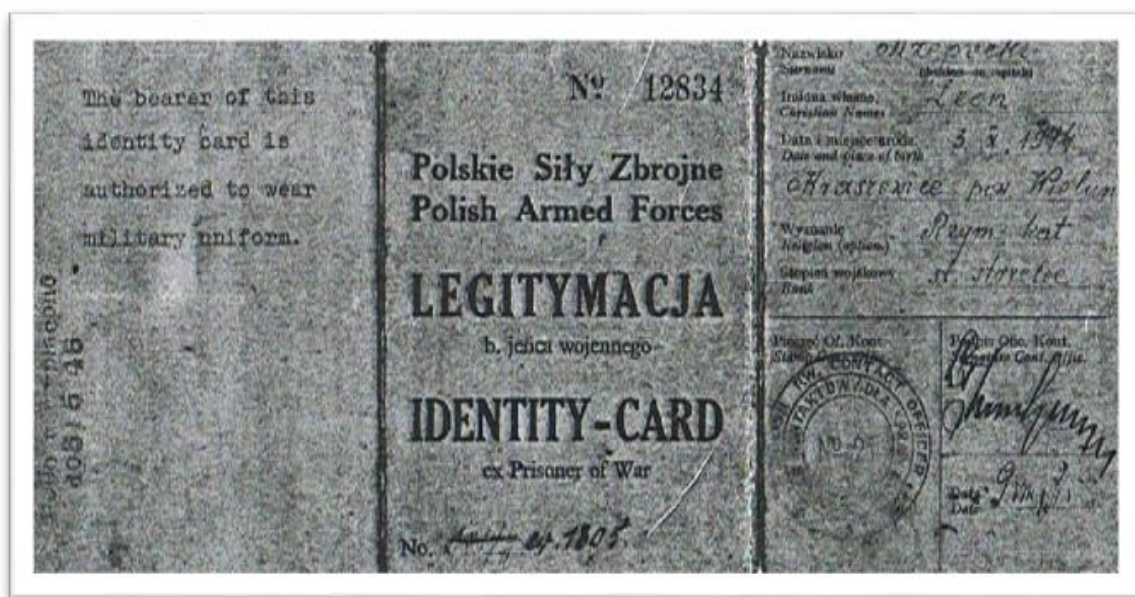
Leon Rzepecki urodził się 3 października 1914 w Kraszewicach jako syn Marcina i Józefy Wagan. Zawarł związek małżeński z Anną Aleksandrą Kozłowską (1922-2005)³⁶.

Przebieg służby wojskowej wg książeczki wojskowej³⁷:

- 1935 - pobór R.K.U. Wieluń kat. „A”
- 25 marca 1938 – wcielony do 86 pułku piechoty, kompanii przeciwpancernej, celowniczy
- 11 sierpnia 1939 – awans do stopnia st. strzelca
- 1 września 1939 – działania wojenne w wojnie obronnej
- 16 września 1939 – niewola niemiecka Stalag 8a
- 1 maja 1947 (?) – oswobodzony przez wojska amerykańskie, powrót do domu
- 18 stycznia 1951 – przeniesiony do rezerwy

³⁶ [Leon Rzepecki 1914–1991 – Nasi krewni](#)

³⁷ Na podstawie książeczki wojskowej

Legitymacja byłego jeńca wojennego

Leon Rzepecki zmarł 31 maja 1991 w wieku 76 lat w Kuźnicy Grabowskiej. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Kraszewicach³⁸.

³⁸ [Cmentarz parafialny Kraszewice \(parafialnycmentarz.pl\)](http://Cmentarz.parafialny.Kraszewice.parafialnycmentarz.pl)

Starszy szeregowy Władysław Jaskuła (1911-1990)

Władysław Jaskuła urodził się 5 lutego 1911 jako syn Walentego i Eleonory Bochen w Pieczyskach (gmina Brzeziny). Zmarł 6 kwietnia 1990 w Kuźnicy Grabowskiej³⁹. W latach 1933-1934 odbywał w Warszawie służbę wojskową w stopniu starszego ułana w kawalerii. Brał udział w wojnie obronnej 1939.

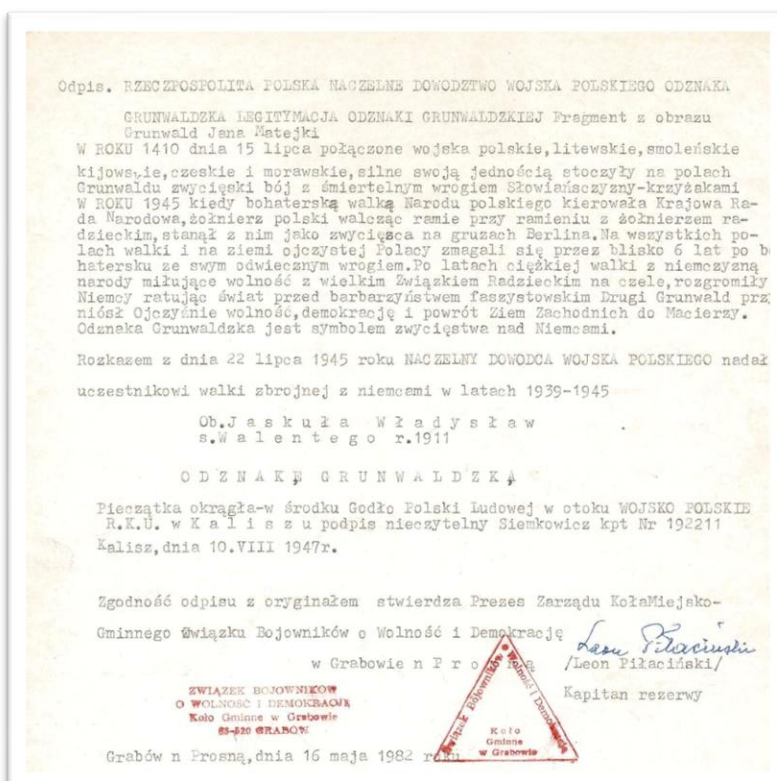
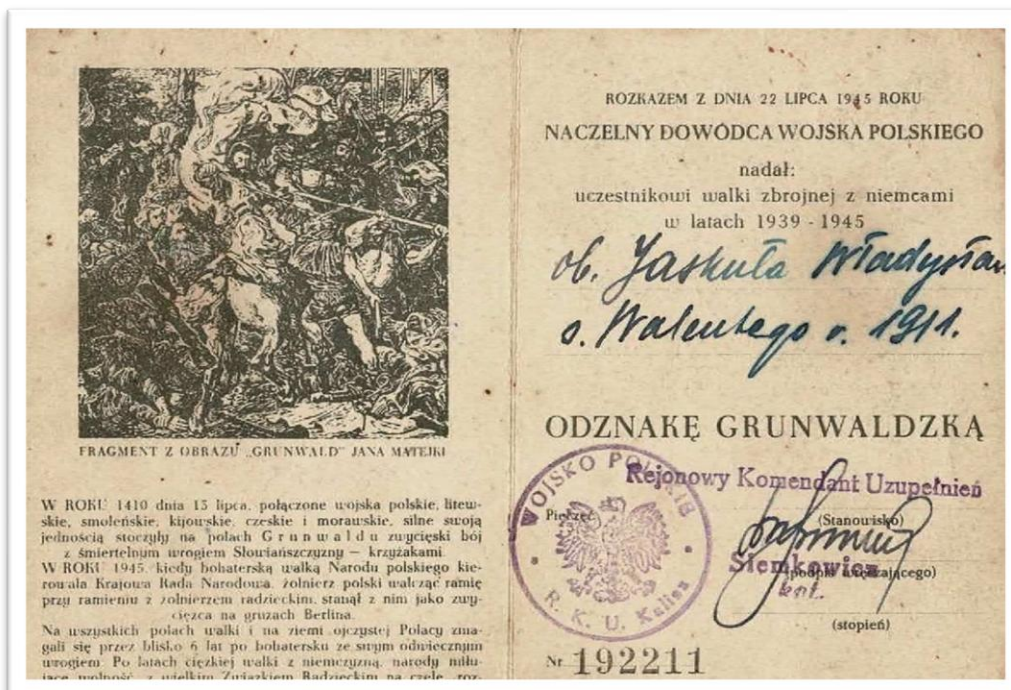

Pamiątka służby wojskowej w Warszawie (1933-34)

³⁹ [Władysław Jaskuła 1911–1990 – Nasi krewni \(wojciechgracz.pl\)](http://wojciechgracz.pl)

Odznaczony:

✓ Odznaką Grunwaldzką⁴⁰

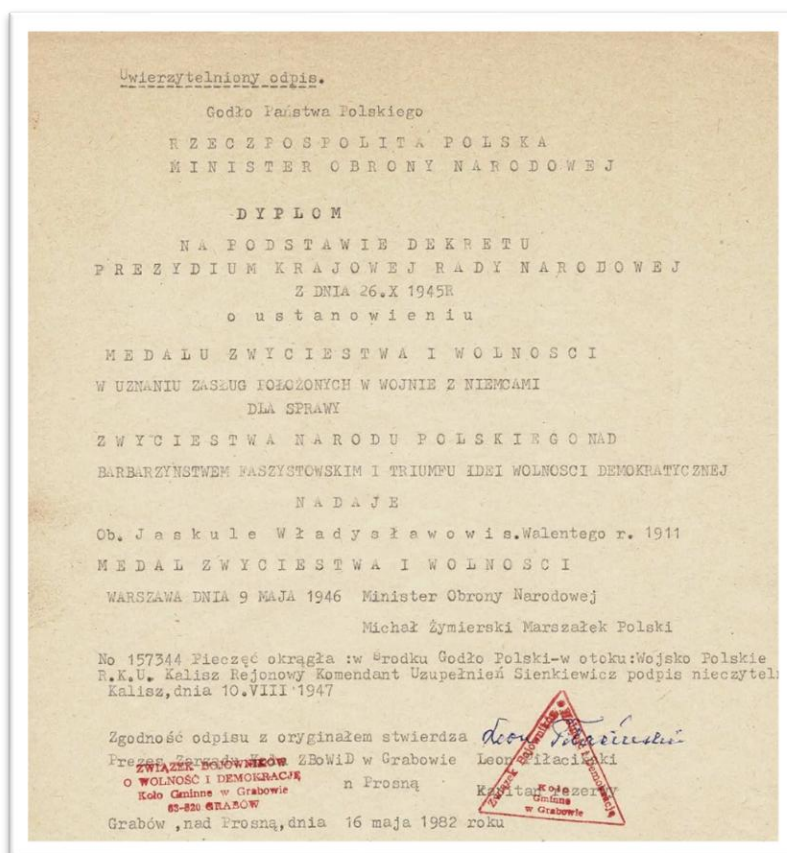
⁴⁰ Legitymacje nr 192211 z dnia 10 sierpnia 1947 wydana przez Rejonowego Komendanta Uzupełnień w Kaliszu

✓ Medalem za Warszawę 1939-45⁴¹

⁴¹ Legitymacje nr 016321 z dnia 10 sierpnia 1947 wydana przez Rejonowego Komendanta Uzupełnień w Kaliszu

✓ Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945⁴² 43

⁴² Legitymacja nr 705-73-83 z dnia 13 marca 1973 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

⁴³ Dyplom nr 157344 z dnia 10 sierpnia 1947 nadany przez Ministra Obrony Narodowej Michała Żymierskiego

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER OBRONY NARODOWEJ

DYPLOM

NA PODSTAWIE DEKRETU

PREZYDIUM KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

Z D.N.A. 26. X. 1945 R.

O USTANOWIENIU

MEDALU ZWYCIĘSTWA I WOLNOŚCI 1945 R.

W UZNANIU ZASŁUG POŁOŻONYCH W WOJNIE Z NIEMCAMI
DLA SPRAWY

ZWYCIĘSTWA NARODU POLSKIEGO
NAD BARBARZYŃSTWEM FASZYSTOWSKIM
I TRIUMFU

IDEI WOLNOŚCI DEMOKRATYCZNEJ

N A D A J Ę

ob. Józefowi Władysławowi
S. Walutego r. 1911.

„MEDAL ZWYCIĘSTWA I WOLNOŚCI”

WARSZAWA DNIA 9 MAJA 1946 R.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

MICHAŁ ŻYMIERSKI.

MARSZAŁEK POLSKI

Rejonowy Komendant Uzupelnien

M 157344

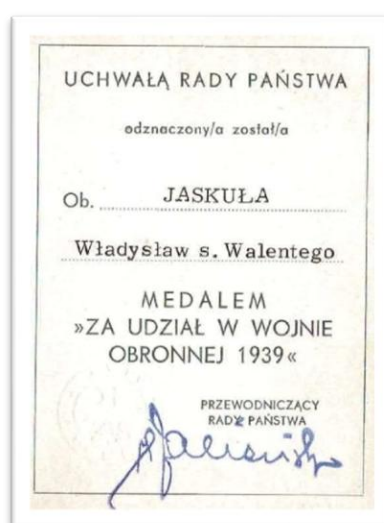
Sienkiewicz
Sienkiewicz
Stawomilski, stopień
kap.

Podpis wstępnego

Klein

dn. 10. VIII. 1946

✓ Medalem za udział w wojnie obronnej 1939 ⁴⁴

⁴⁴ Legitymacja nr 389-83-45 MW z dnia 4 maja 1983 wystawiona przez Przewodniczącego Rady Państwa

✓ Odznaką Grunwaldzką

Odpis. RZECZPOSPOLITA POLSKA NACZELNE DOWODSTWO WOJSKA POLSKIEGO ODZNAKA
GRUNWALDEKA LEGITYMACJA ODZNAKI GRUNWALDEKIEJ Fragment z obrazu
Grunwald Jana Matejki
W ROKU 1410 dnia 15 lipca połączone wojska polskie, litewskie, smoleńskie
kijowskie, czeskie i morawskie, silne swoją jednością stoczyły na polach
Grunwaldu zwycięski bój z śmiertelnym wrogiem Słowiańszczyzny-krzyżakami
W ROKU 1945 kiedy bohaterską walką Narodu polskiego kierowała Krajowa Ra-
da Narodowa, żołnierz polski walcząc ramie przy ramieniu z żołnierzem ra-
dzieckim, stanął z nim jako zwycięzca na gruzach Berlina. Na wszystkich po-
lach walki i na ziemi oczyszczonej Polacy zmagali się przez blisko 6 lat po b-
hatersku ze swym odwiecznym wrogiem. Po latach ciężkiej walki z niemiecką
narodą nielubiącą wolność z wielkim Związkiem Radzieckim na czele, rozgromiły
Niemcy ratując świat przed barbarzyństwem faszystowskim Drugi Grunwald prz-
niósł Ojczyźnie wolność, demokrację i powrót Ziemi Zachodnich do Macierzy.
Odnaka Grunwaldzka jest symbolem zwycięstwa nad Niemcami.

Rozkazem z dnia 22 lipca 1945 roku NACZELNY DOWODCA WOJSKA POLSKIEGO nadał
uczestnikowi walki zbrojnej z Niemcami w latach 1939-1945

Ob. Jaskuła Władysław
s. Walentego r. 1911

ODZNAKA GRUNWALDEKA

Pieczętka okrągła - w środku Godło Polski Ludowej w otoku WOJSKO POLSKIE
R.K.U. w Kaliszu z podpisem nieczytelny Sienkiewicz kpt Nr 192211
Kalisz, dnia 10.VIII 1947r.

Zgodność odpisu z oryginałem stwierdza Prezes Zarządu Koła Miejsko-
Gminnego Związku Bojowników o Wolność i Demokrację *Leon Piliński*
w Grabowie n Proszą /Leon Piliński/
Kapitan rezerwy

ZWIĄZEK BOJOWNIKÓW
O WOLNOŚĆ I DEMOKRACJĘ
Kolo Gminne w Grabowie
85-230 GRABOWO

Grabów n Proszą, dnia 16 maja 1982 r.

I. EWIDENCJA WOJSKOWA	
1. Data urodzenia	5 luty 1911
2. Kategoria wojskowa	pierwotna
3. Rodzaj broni	Kawaleria
4. Podof. szeregi	szeregowiec
5. Nr. specjałn. wojskowej	4
6. Nazwa spec. wojskowej	szeregowi kawalerii
7. Funkcja wojskowa	ułan
8. Stopień wojskowy	st. ulan

Jaskuła
Właściciel podpisu posiadacza książeczki

Jaskuła Władysław s. Walenty
Nazwisko, imię i imię ojca

Emm
Właściciel podpisu gwarantem

Przestrzegaj przepisów i chroń książeczkę wojskową.

Od 17 lutego 1972 był członkiem Związku Bojowników o Wolność i Demokrację⁴⁵. Od 13 czerwca 1984 posiadał uprawnienia kombatanckie.

**ZWIĄZEK BOJOWNIKÓW
O WOLNOŚĆ I DEMOKRACJĘ**
ZARZĄD WOJEWÓDZKI
w **Kaliszu**

LEGITYMACJA NR **0471308**

Jaskuła Władysław Walenty - Eleonora
5.2.1911 *Chęciny*
Data i miejsce urodzenia

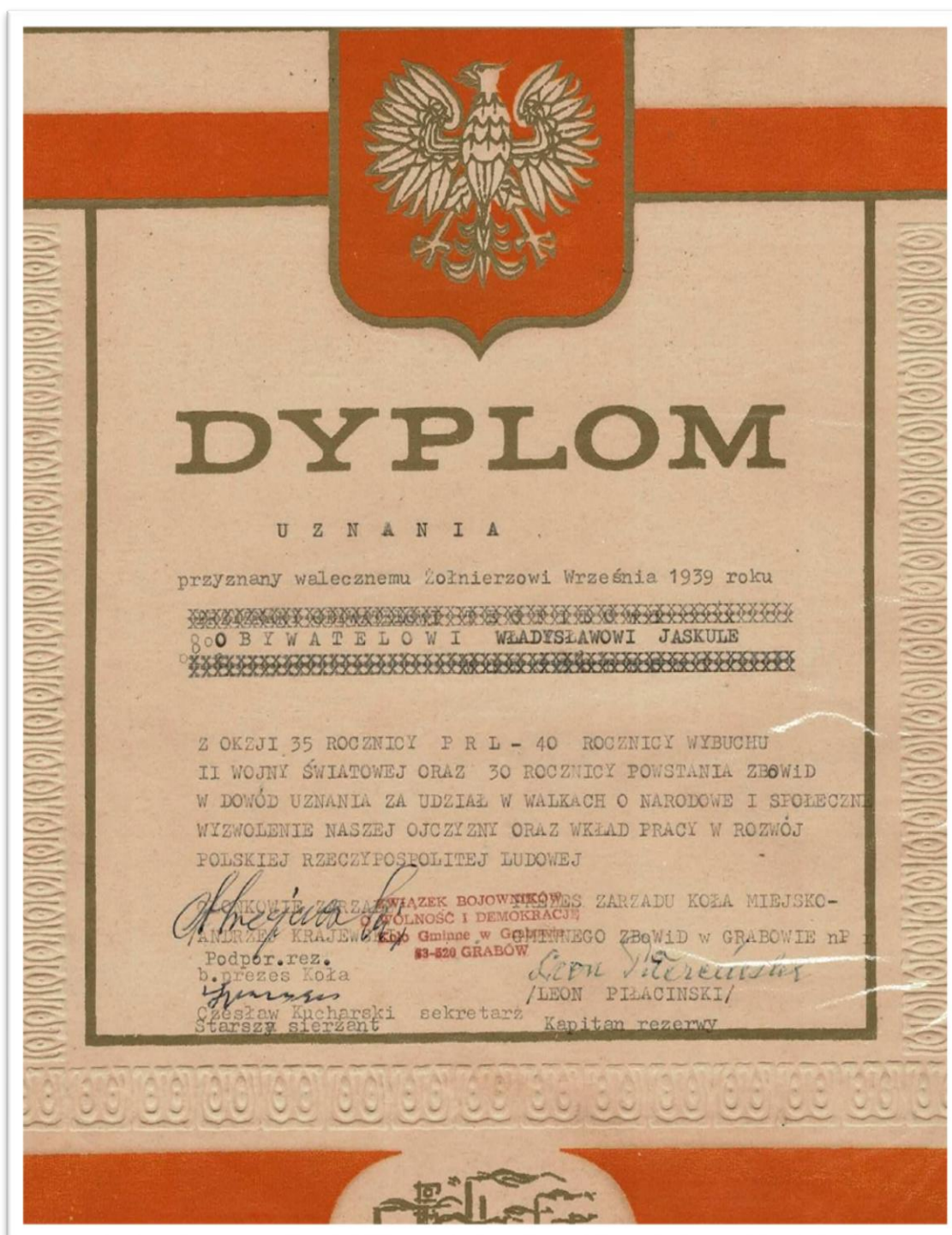
jest
KOMBATANTEM
uprawnionym do świadczeń
określonych ustawą z 26 maja 1982 r.
o szczególnych uprawnieniach
kombatanatów
(Ust. Nr 16; poz. 122)

**ZARZĄD WOJEWÓDZKI
W KALISZU**

PREZES
Zarządu Wojew. ZBoWiD
w Kaliszu
Edmund Pastuszek
data wystawienia

podpis posiadacza legitymacji

⁴⁵ Legitymacja ZBoWiD nr 21803 wydana 18 lutego 1972 wydana przez Zarząd Okręgu Poznań

Władysław Jaskuła zmarł 6 kwietnia 1990 w Kuźnicy Grabowskiej. Zmarł 6 kwietnia 1990 w Kuźnicy Grabowskiej⁴⁶. Początkowo pochowany w Kraszewicach, szczątki te zostały przeniesione 1 grudnia 2015 roku na cmentarz parafialny w Ostrzeszowie⁴⁷.

⁴⁶ [Władysław Jaskuła 1911–1990 – Nasi krewni](#)

⁴⁷ Informacja wnuka Piotra Jaskuły (2024)

Starszy szeregowy Leon Owczarek (1916-1999)

Leon Owczarek urodził się 25 marca 1916 roku w Kuźnicy Grabowskiej jako syn Wawrzyńca.

Skład dywizji w dużej mierze opierał się na żołnierzach rezerwy. Jednostki dywizji broniły przepraw przez Wisłę i starały się opóźnić marsz wojsk niemieckich w głąb Polski. Mimo początkowego oporu musiały wycofać się pod naciskiem przeważających sił niemieckich. Po wycofaniu się na Wybrzeże część oddziałów dywizji wzięła udział w obronie Gdyni. Najbardziej znany epizod to heroiczna obrona Kępy Oksywskiej, gdzie żołnierze bronili się do 19 września, mimo przewagi niemieckiej i braku zaopatrzenia. Po wielodniowych walkach na wybrzeżu resztki sił 23. Dywizji Piechoty zostały zmuszone do kapitulacji. Wielu żołnierzy trafiło do niewoli. Leon Owczarek walczył do 23 września 1939. Potem do 1 grudnia 1939 jako jeńiec przebywał w obozach jenieckich⁴⁸. Według relacji syna, również Leona, często śpiewał piosenki typu "Morze nasze morze" i opowiadał o walkach na Oksywiu⁵⁰.

[illegible]

⁵⁰ Informacje uzyskane od syna Leona Owczarka

W 1983 roku został odznaczony medalem za udział w wojnie obronnej 1939⁵¹ oraz odznaką za zasługi Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych⁵².

⁵¹ Legitymacja nr 601-83-80 MW z 24 sierpnia 1983 podpisana przez Przewodniczącą Rady Państwa

⁵² Legitymacja nr 10737/98 podpisana 2 lipca 1998 w Warszawie przez Prezesa Zarządu Głównego ZKRPIBWP

ZAŚWIADCZENIE		URZĄD DO SPRAW KOMBATANTÓW I OSÓB REPRESJONOWANYCH	
Nr. 242990		Niniejsze zaświadczenie uprawnia do ulg i świadczeń określonych w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz.U. nr 17, poz. 75 z późniejszymi zmianami).	
Owczarek Leon 25.03.1916 r. Kuchnia Grabowska		Z upoważnienia Kierownika Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych m.p. Włodzisław Kubiś Pełnomocnik w woj. podlaskim	
Uprawnienia: orzeczeń PKP i PKS wg 50% zniżki <i>[Signature]</i> podpis posiadacza zaświadczenia		15.07.1998 r. Data	

Leon Owczarek po wojnie prowadził własny sklep a następnie był budowniczym i wieloletnim prezesem Gminnej Spółdzielni Samopomocy Chłopskiej w Kuźnicy Grabowskiej.

Leon Owczarek zmarł 23 lutego 1999 i został pochowany na cmentarzu w Kraszewicach.^{53 54}

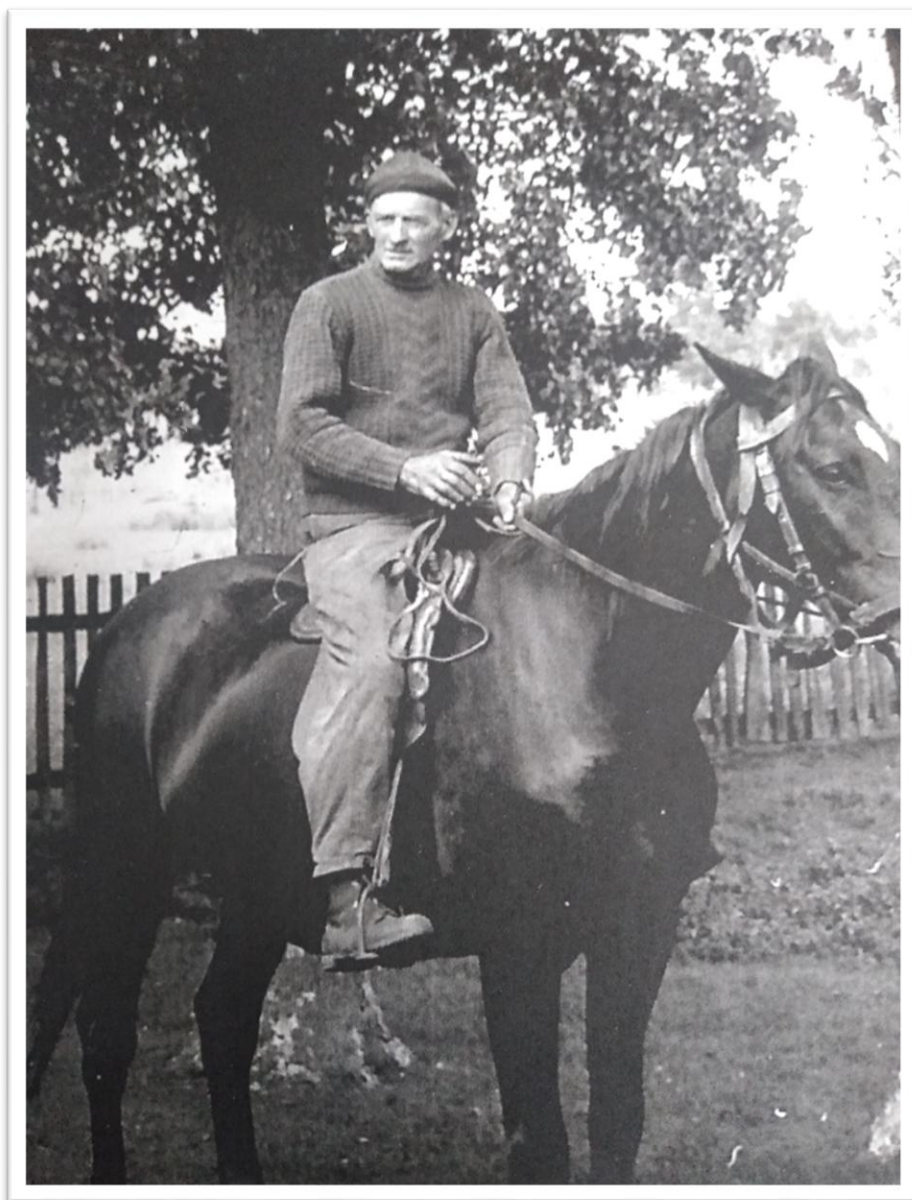

⁵³ [Leon Owczarek 1916-1999 – Nasi krewni](#)

⁵⁴ [Cmentarz parafialny Kraszewice](#)

Plutonowy Wincenty Cegielka (1900-1984)

W 2023 roku na tablicę pamiątkową dopisano plutonowego Wincentego Cegielkę. Urodził się on 22 grudnia 1900 roku w Klonie, obecnie gmina Czajków, powiat ostrzeszowski, syn Jana i Marianny z domu Jeziorków. 27 maja 1923 roku w Kraszewicach wziął ślub kościelny z Pelagią Graczyk. Mieli ośmioro dzieci⁵⁵.

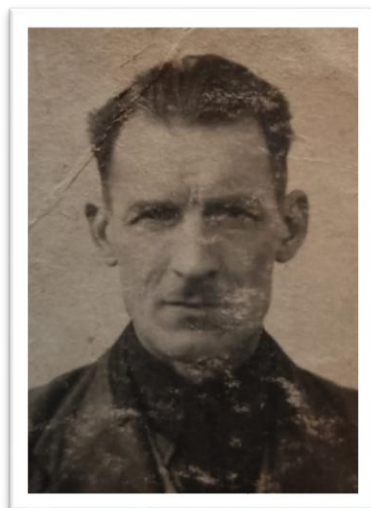
Wincenty Cegielka

Rodzinne przekazy mówią, że brał udział w wojnie w 1920 roku, walcząc jako ułan na Ukrainie w rejonie Kowla.

⁵⁵ [Wincenty Cegielka + Pelagia Graczyk – Nasi krewni](#)

Był znany z umiejętności jeździeckich i ułańskiej fantazji; na imprezie dożynkowej w Kuźnicy Grabowskiej, wjechał konno do sali strażackiej, wykonał obrót, uklonił się, a zebrani nagrodzili go brawami⁵⁶.

W 1939 roku został zmobilizowany, prawdopodobnie jako plutonowy, wysłany do Wielunia, a następnie walczył pod Warszawą. Wrócił do domu w pełnym umundurowaniu z bronią, którą ukrył, obawiając się o bezpieczeństwo rodziny. Dokumenty Wincentego Cegielki wg. przekazu rodzinnego zaginęły.

Wincenty Cegielka 1973

Wincenty Cegielka zmarł 25 września 1985 roku w wieku 84 lat w Kuźnicy Grabowskiej i został pochowany na cmentarzu w Kraszewicach razem z żoną⁵⁷.

Nagrobek Pelagii i Wincentego Cegielków

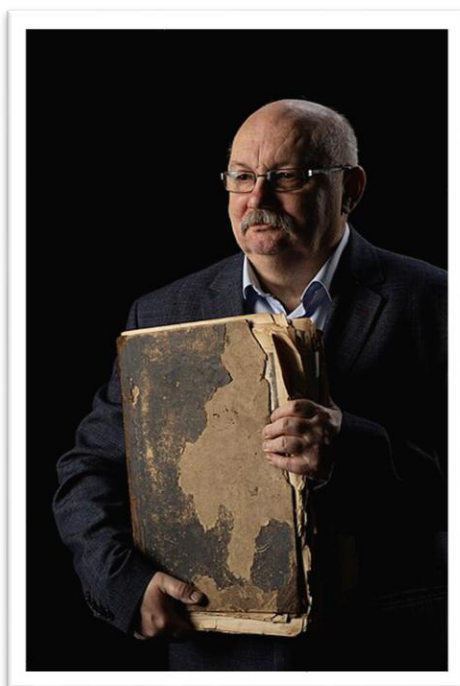
⁵⁶ Relacja wnuczki p. Ewy Zabiegała Działak

⁵⁷ [Wincenty Cegielka 1900–1985 – Nasi krewni](#)

Tablica pamiątkowa - stan na 2024 (fot. Ewa Zabiegała Działak)

Od autora

Jerzy Krzywaźnia (2024)

Jestem emerytowanym nauczycielem historii i autorem szeregu publikacji z zakresu historii regionalnej. Zachęcam do zapoznania się z nimi:

- ✓ 100 lat w służbie społeczeństwu: Szkoła Podstawowa im. Kardynała Karola Wojtyły w Kuźnicy Grabowskiej (aut. Jerzy Krzywaźnia, Barbara Cichosz). – Kuźnica Grabowska; Gołuchów: PHU Agat, 2010. – 104 s. ISBN 978-83-930746-0-0 (monografia)
- ✓ Na powstańczym szlaku 1863 w Kuźnicy Grabowskiej, Kuźnica Grabowska; Gołuchów: PHU Agat, 2013. – 44 s. ISBN 978-83-930746-1-7
- ✓ Z dziejów kościoła w Rojowie, Szkoła Podstawowa w Rojowie [aut. Jerzy Krzywaźnia, Hanna Kempa], Rojów 2013
- ✓ Zbrodnia Katyńska wpisana w historię Kuźnicy Grabowskiej, Kuźnica Grabowska 2015
- ✓ Delegat na Polski Sejm Dzielnicowy ksiądz prałat Ksawery Szukalski (1878-1956), Przegląd Wielkopolski 2008, nr 3, s. 56–58
- ✓ Setna rocznica Elementarza Falskiego – związki autora z Wielkopolską, Przegląd Wielkopolski nr 89 (3/2010)

- ✓ „Pamięć nie dała się zgładzić” – w hołdzie nauczycielom ziemi ostrzeszowskiej poległym w Katyniu (w) Ostrzeszowska Kronika Regionalna 2004/2005, R. 4/5, s. 64–67
- ✓ Powstańcza bitwa pod Kuźnicą Grabowską (w) Ostrzeszowska Kronika Regionalna 2004/2005, R. 4/5, s. 84–87
- ✓ Śladami historycznych inskrypcji kraszewickiego cmentarza i kościoła (w) Ostrzeszowska Kronika Regionalna, R.6/2013, s. 44–49
- ✓ Dzieje fryszerki w Czajkowie (w) Ostrzeszowska Kronika Regionalna, R.7/2014, s. 50–55
- ✓ Wojenne losy rodziny Janasów (w) Ostrzeszowska Kultura nr 24 3/2022, s. 8–13
- ✓ Uzdrawienie za wstawieniem św. Józefa w rojowskim dworze (1763) (w) Ostrzeszowska Kultura nr 25 4/2022, s. 13
- ✓ Franciszek Frezer (1798-1845) (w) Ostrzeszowska Kultura nr 25 4/2022, s. 14–15
- ✓ Jakub Krzywaźnia (ok. 1784-1831) i Kuźnica Grabowska w jego czasach (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 27 2/2023, s. 14–16
- ✓ Pocztówka z Rojowa (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 28 3/2023, s. 2
- ✓ Żydowski Obóz Pracy (Getto Żydowskie) w Kraszewicach (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 28 3/2023, s. 8–10
- ✓ Kronika życia Józefa Blewąski - górnika i żołnierza WP we Francji (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 30 1/2024, s.1-4
- ✓ W Dachau był numerem: 28313. Wspomnienie Sługi Bożego ks. Franciszka Strugały (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 31 2/2024, s. 2-3
- ✓ Tajemnica Enigmy - związki słynnego kryptologa z Kraszewicami (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 31 2/2024, s. 4-6
- ✓ Historyczny portret Ostrzeszowa u progu I wojny światowej (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 32 3/2024, s.2-5
- ✓ Szkoła w Kuźnicy Grabowskiej (1953-1960) - zapiski z przeszłości (w) Ostrzeszowska Kultura, nr 32 3/2024, s.12-15
- ✓ Upamiętnienie bohaterów bitwy o Monte Cassino z Kuźnicy Grabowskiej, Rojów 2024

Z większością publikacji można zapoznać się na moim blogu (który prowadzę od 2011 r)

<https://szkicehistoryczne.blogspot.com> a także na [Jerzy Krzywaźnia - Wielkopolska Biblioteka Cyfrowa \(wbc.poznan.pl\)](#) i [Jerzy Krzywaźnia - Academia.edu](#)

Kontakt : jerzykrzywaznia@gmail.com

Warto by kolejne pokolenia poznały historię.

Apel rocznicowy – 1 września 2009

Uczniowie klasy VII Szkoły Podstawowej im. Kardynała Karola Wojtyły w Kuźnicy Grabowskiej w trakcie lekcji historii z autorem publikacji (6 września 2022)

Spis treści:

Cel i źródła publikacji.....	5
Podporucznik Jan Korzyński (1915-2004)	6
Podporucznik Józef Krzak (1914-2001).....	9
Kapral Jan Skiba (1913 -1991).....	17
Starszy szeregowy Franciszek Grzesiek (1912-1994).....	24
Starszy szeregowy Józef Kwiatkowski (1911-1970).....	30
Starszy szeregowy Leon Rzepecki (1914-1991).....	31
Starszy szeregowy Władysław Jaskuła (1911-1990).....	33
Starszy szeregowy Leon Owczarek (1916-1990)	42
Plutonowy Wincenty Cegiełka (1900-1984).....	47
Od autora	49

